
Cizinci se na pražském Albertově učí česky už po jedenácté

Cizinci se na pražském Albertově učí česky už po jedenácté

PRAVO

3.8.2012 Právo Strana 10 Praha - Střední Čech, autor: Nikol Tomšejová

Už jedenáctým rokem se mohou cizinci v Praze naučit česky. Ústav jazykové a odborné přípravy (ÚJOP) při Univerzitě Karlově totiž pro ně na Albertově pořádá letní kurzy češtiny. Cizinci tak mají možnost se naučit jazyk svého zaměstnavatele, přítele či přítelkyně. Velkou část účastníků tvoří také ti, kteří chtějí v Česku studovat.

„Myšlenka pořádat takové kurzy vznikla před jedenácti lety, protože tady nebylo nic zaměřené na českou kulturu,“ vysvětluje vedoucí kurzu Marie Poláčková. „Já sama jsem totiž velký nadšenec české kultury a propaguji ji i v zahraničí,“ dodává. Zájem o český jazyk projevují lidé téměř všech věkových skupin.

„Nejmladší účastníci je šestnáct, nejstaršímu sedmdesát šest let. Starší i mladí studenti jsou pohromadě. Mladým to nevadí a starší jsou rádi, že jsou mezi mladšími,“ říká s úsměvem Poláčková. Studenti jsou ale rozděleni do skupin podle svých znalostí a dovedností.

Stipendistům programu Evropské unie Erasmus hradí studium Evropská unie, ti, kteří toto stipendium nemají, musí zaplatit 890 eur. V této částce je zahrnuta cena kurzu, ubytování a vstupy na kulturní akce. Stravu si studenti hradí sami. Na téměř měsíční pobyt letos přijelo okolo 160 studentů z třiceti šesti zemí. A to jak z Evropy, například z Finska, Polska, Rakouska či z Ukrajiny, tak také z Japonska, Číny či dokonce z Jamajky.

Dojem školních tříd vzbuzují učebny, kde studenti tráví především svá dopoledne. Nechybí tabule, katedra ani slečna učitelka. Nic však není tak černobílé, a tak hned po prvních několika minutách odpadá stud a strach. Při výuce panuje příjemná a přátelská nálada. Nikdo nikomu nespílá za chyby, ale naopak. Studenti jsou často odměňováni pochvalami.

Každou chvíli také zazní nějaký vtip či veselá narážka a učebnu ožíví smích pobavených studentů. Ti se neučí věty nazpaměť jako básničku, ale formou cvičení v učebnicích a na pracovních listech.

„V Praze už jsem byla,“ říká studentka Kristína, „ale neuměla jsem dobře česky, protože jsem byla samouk a neměla jsem s kým mluvit.“ Řeč si nyní může procvičit při dialogích, vést monology na daná témata nebo jako ostatní vyprávět o zvycích ve své zemi. Žákům ze školy se však účastníci těchto kurzů podobají psaním testů, domácích úkolů a esejí. Ale i přesto nesedí jen v učebnách, ale jezdí i na výlety, navštěvují kulturní akce, kina nebo muzea.